

Широкий степ... Ані ярка, ні стежки,
а дихається легко... На крилі
озимини густої жайворонки
з'єднали руки неба і землі...

Ідеш і йдеш собі, неначе вперше,
й зупинишся здивовано, коли
уздриш тополі, що на видноколі
кудись за небо синє поросли...

1971

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.